Posłuchaj

()

Jak wiadomo, patrz nasz wpis, w celu uzyskaniu odpustu zupełnego należy spełnić następujące warunki:

1. Brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu (nawet powszedniego).
2. Spowiedź sakramentalna.
3. Przyjęcie Komunii Świętej.
4. Wykonanie dzieła obdarzonego odpustem (np. czytanie Pisma Świętego przez 30 minut).
5. **Modlitwa w intencjach Ojca Świętego**.

> Co jednak, gdy Ojca Świętego nie ma, gdyż panuje sediswakancja?

Otóż uzyskaniu odpustu zupełnego jest mimo wszystko możliwe, gdyż modlitwa dotyczy intencji, a nie osoby papieża.

Warunek ten nie nakazuje modlitwy *za samego papieża jako człowieka*, ale **w intencjach, jakie każdy urzędujący Biskup Rzymu nosi w swoim sercu** dla dobra całego Kościoła. Cel tych intencji (np. wywyższenie Kościoła, szerzenie wiary, pokój między narodami, nawrócenie grzeszników) trwa nieprzerwanie, niezależnie od tego, czy tron papieski jest zajęty.

Informację tę podają Zarówno watykańskie instrukcje, jak i ogólne zasady zawarte w kompendiach takich jak EWTN (w sekcji dotyczącej praktyki liturgicznej w czasie sede vacante) wprost potwierdzają:

> „Odpusty oraz wcześniej opublikowane intencje papieskie […] pozostają w pełni aktywne i ważne podczas wakatu na Stolicy Apostolskiej, dopóki nie zostaną zmodyfikowane przez nowego pontyfikatu”.

W dawnym Kodeksie Prawa Kanonicznego (1917) w kanonie 923 podana jest zasada:

> „Indulgentiae concessae a Summo Pontifice non cessant resoluto iure concedentis (morte aut resignatione), nisi clausula limitativa id exprimat vel aliud ex iure sequatur.”

> Odpusty przyznane przez papieża nie wygasają wraz z wygaśnięciem uprawnień osoby, która je przyznała (w

wyniku śmierci lub rezygnacji), chyba że wynika to z klauzuli ograniczającej lub prawo stanowi inaczej.

W odniesieniu do intencji papieskich, kanoniści używają sformułowania:

„Oratio ad mentem Romani Pontificis non dirigitur ad personam Papae, sed ad obiectivum bonum Ecclesiae, ideoque Sede vacante perstat.”

„Modlitwa ta nie jest skierowana do osoby Papieża, lecz do dobra Kościoła jako takiego, dlatego też trwa ona nawet wtedy, gdy Stolica Apostolska pozostaje nieobsadzona”.

Wiąże się to z główną zasadą każdej sediswakancji: *nihil renovetur* – „niechaj nic się nie zmieni”. Słynny kanonista amerykański ks. Francis Hagedorn w swojej rozprawie doktorskiejpod tytułem *General Legislation on Indulgences*, opublikowanej przez The Catholic University of America (1924, seria *CUA Studies in Canon Law*), wyjaśnia (S. 101-105):

„Indulgences granted perpetually or without a specified time limit by the Supreme Pontiff do not cease with his death or resignation. The power to grant indulgences flows from the permanent treasury of the Church, which does not depend on the life of the individual legislator.”

Odpusty udzielone przez papieża bezterminowo lub bez określonego limitu czasowego nie wygasają z chwilą jego śmierci lub rezygnacji. Władza udzielania odpustów wypływa ze stałego skarbca Kościoła, który nie zależy od życia konkretnego prawodawcy.

W odniesieniu do warunku modlitwy w intencjach papieża w okresie *sede vacante*, doktryna anglojęzyczna powołuje się na standardową interpretację prawa:

„The condition of praying 'for the intention of the Pope’ is fulfilled during the vacancy of the Holy See by directing the prayers towards those permanent objectives of the Church for which the Sovereign Pontiff routinely offers his intentions, such as the peace of Christian nations and the exaltation of the Holy Faith.”

Warunek modlitwy „w intencji papieża” jest spełniany w czasie wakatu Stolicy Apostolskiej poprzez skierowanie modlitw ku stałym celom Kościoła, w których papież rutynowo ofiarowuje swoje intencje, takim jak pokój narodów

chrześcijańskich i wywyższenie Świętej Wiary.

Zasada ta obowiązuje także po Soborze, o czym śpieszy zapewnić nas AI. Trzeba się co prawda naszukać i zastosować *analogia iuris*, ale wszystko pozostaje po staremu:

Zestawienie przepisów: Dawne prawo vs. Obecny Kodeks (1983) i Enchiridion

1. Trwałość odpustów po śmierci/ustąpieniu papieża

Zasada, że nadane odpusty nie znikają wraz z odejściem papieża, została wprost przeniesiona do współczesnego prawa:

Tradycyjna Regula Iuris / KPK 1917 (Analiza Hagedorna)	**Obecny Kodeks Prawa Kanonicznego (1983)**
Kanon 923 (KPK 1917): „Odpusty udzielone przez Biskupa Rzymu nie wygasają po wygaśnięciu jego władzy (śmierci), chyba że tekst nadania stanowi inaczej”.	**Kanon 72 (KPK 1983):** „Akt administracyjny nie wygasa z chwilą wygaśnięcia prawa tego, kto go wydał, chyba że co innego zastrzeżono w prawie”.
Tekst łaciński: *„Indulgentiae concessae a Summo Pontifice non cessant resoluto iure concedentis…”*	**Tekst łaciński:** *„Actus administrativus non cessat resoluto iure concedentis, nisi aliud iure caveatur.”*

Wniosek prawny: Ponieważ odpusty są nadawane na mocy stałego skarbca zasług Kościoła (*thesaurus Ecclesiae*), śmierć papieża (utrata władzy) nie anuluje żadnego istniejącego odpustu.

---

2. Modlitwa w intencji papieża w czasie sediswakancji

Najwięcej wątpliwości budziło zawsze wykonanie warunku modlitwy. Oficjalne dokumenty Stolicy Apostolskiej wydały w tej sprawie jednoznaczne interpretacje:

Wykładnia tradycyjna (cytowana przez Hagedorna)	Współczesne prawo i oficjalne dekrety Watykanu

Doktryna klasyczna: Modlitwa nie jest skierowana do osoby, lecz do obiektywnych i niezmiennych celów papiestwa (np. nawrócenie grzeszników, pokój na świecie). *„Oratio ad mentem Romani Pontificis non dirigitur ad personam Papae, sed ad obiectivum bonum Ecclesiae...”*	**Enchiridion Indulgentiarum (1999, Norma 20 § 5) & Dekret Penitencjarii Apostolskiej:** Warunek ten spełnia się w pełni przez odmówienie *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Maryjo*. Penitencjaria Apostolska potwierdziła oficjalnie (m.in. w reskrypcie podczas wakatu w 2005 r.): **„Gdy Stolica Apostolska jest nieobsadzona, warunki modlitwy w intencji Ojca Świętego są spełniane [...], ponieważ cele intencji Papieża, dla których należy się modlić – niewątpliwie duchowe dobro całego Kościoła – trwają nieprzerwanie”**.

Wniosek liturgiczny: Współczesne wydanie *Enchiridion Indulgentiarum* (Norma 20) precyzuje, że wystarczy odmówić jedną modlitwę pańską (*Pater Noster*) i pozdrowienie anielskie (*Ave Maria*) w intencji Stolicy Apostolskiej, łącząc się intencjonalnie z dobrem Kościoła Powszechnego.

Zatem od zdobywania odpustów zupełnych za zmarłych członków rodziny nic nas nie usprawiedliwia. Podziękujmy Bogu za AI, bo napisanie powyższego artykułu bez pomocy sztucznej inteligencji zabrałoby zdecydowanie więcej czasu.

Zauważmy, że w prawie *Summus Pontifex* – Najwyższy Pasterz, to jest papież, traktowany jest jako niezmienna instytucja, a nie dowolna jednostka.

Ponieważ prawo kanoniczne i teologia zakładają, że papież jest katolikiem, ma katolickie intencje i głosi katolicką doktrynę, toteż nawet w czasie sediswakancji jego intencje – w rozumieniu intencji każdego katolickiego papieża – pozostają niezmienne.

Zatem to nie papież o katolicyzmie stanowi, a katolicyzm o papieżu. Papież heretyk jest wewnętrzną sprzecznością, czym już wielokrotnie pisaliśmy. Zatem w kwestii odpustów zupełnych nic się nie zmienia. Kamień z serca.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related